

højtærede Finansminister har trukket op i det høje Folketing, maa man nødvendigvis stræbe hen til at skabe Dækning for disse Udgifter, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige den højtærede Minister vor Støtte i den Retning. Men paa den anden Side maa vi fremholde, at der er den anden Side af Forholdet, jeg havde nær sagt den anden Maade at hjælpe til at skabe Balance paa, nemlig en Nedskrivning af Udgifterne.

Jeg nævnte før, at Folketinget havde og burde have Hovedindflydelsen paa de finansielle Forhold, paa hvilke Indtægter der skal skaffes. Jeg tør ikke siige det samme, naar vi kommer til Besparelsespolitikken — endskønt: har det Fortrinsretten og Fortrinspligten paa den ene Side, maa det maaske ogsaa have Fortrinsretten og Fortrinspligten paa den anden Side. Imidlertid vil jeg ikke hermed siige, at Folketinget muligvis har forsømt noget af denne Pligt, det tør jeg ikke paastaa, jeg mangler Begrundelse for en saadan Opfattelse; men naar jeg siger, at jeg forudsætter, at hvis Folketinget har Fortrinsretten til at udskrive Indtægterne, har det muligvis ogsaa Fortrinspligten til at fastsætte Udgifterne, er det, fordi jeg gerne saa stærkt, som jeg kan her fra Landstingets Side, vil understrege, at vi maa ind paa at spare, og for samtidig at faa Lejlighed til at tilføje, at Skridt i denne Retning enten fra den høje Regerings eller det høje Folketings Side altid vil være sikre paa at møde Forstaaelse fra Landstingets Venstres Side. Vi anerkender de Bestræbelser, der allerede er gjort i den Retning baade fra Administrationens og fra Lovgivningsmagtens Side, og vi anerkender de Resultater, der allerede er naaet, men opfordrer meget stærkt til at fortsætte for ogsaa derigennem at bidrage til at naa Balance. Ogsaa for saa vidt som muligt at skaane Skatteyderne, thi for dem ser det sikkert ikke lyst ud i Fremtiden. Det er jo ikke alene Staten, der har Bud til Skatteyderne, men ogsaa Kommunerne vil i den kommende Tid lægge meget stærk Beslag paa deres Opmærksomhed, og vi maa ikke lukke Øjenene for, at en stor Skatteudskrivning virker baade paa Lysten og paa Evnen hos den enkelte til at yde en Indsats af personlig eller økonomisk Art til Produktionens eller Omsætningens Fremme. Og jeg skulde tro, at hvis vi gennem Skatteudskrivninger kom dertil, at vi hemmede en sund og naturlig Udvikling, et sundt og naturligt Initiativ fra Skatteborgernes Side, saa gjorde vi ikke alene herved Samfundet og de enkelte Skatteydere en Bjørnetjeneste, men vi lukkede tillige for en økonomisk Udvikling i

vort Samfund, en Udvikling, der var i Stand til at bære de Krav, som vi alligevel fra Statens og fra Kommunernes Side i det lange Løb er nødt til at stille til Skatteyderne.

Ved den Række af Skatte- og Afgiftslove, som den højtærede Finansminister forelagde i Folketinget i November Maaned, mener Ministeren, at der vil blive skaffet Dækning for det normale Forbrug i det kommende Finansaar. Fra Venstres Side anerkender vi i høj Grad denne Hensigt, og bl. a. i Betragtning af, at det ikke er første Gang, den højtærede Finansminister har forelagt og med Held gennemført en Finansplan, der viser sig at holde Stik, nærer vi Tillid til, at det ogsaa denne Gang skal lykkes, endskønt det maa indrømmes, at Forholdene for en saadan Plans Realisation og Gennemførelse i Praksis ligger langt vanskeligere nu, end de gjorde i 1911—12. Det forelagte Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten er beregnet at skulle give, siger den højtærede Finansminister, 176 Mill. Kr., og jeg vil haabe, at dette Beløb maa komme ind efter de Regler, der er fastsat, om ikke for andet, saa fordi derved min Frygt for de stærkt dalende Indtægter vil vise sig at være ugrundet. Men i øvrigt maa jeg understrege de Udtalelser, som blev fremsat for et Øjeblik siden af den højtærede Finansminister, at det er Skattebeløb, som vi maa nedad med. I Tilslutning til, hvad jeg sagde før, vil jeg her gentage, at en Skatteudskrivning paa Samfundet af denne Art ad direkte Vej vil Skatteborgerne under den økonomiske Udvikling, som jeg skønner, Samfundet er inde i, i Forbindelse med den direkte Beskatning, der bliver paalagt Skatteyderne fra Kommunernes Side, ikke i den kommende Tid kunne bære; vi maa nedad. Men heldigvis vil en Nedgang i Skatten ogsaa kunne lade sig foretage uden nogen Revision af Loven. Som nævnt af den højtærede Finansminister er der i § 53 indsat en Bestemmelse, der tillader Finansministeren at nedsætte Skattebeløbene, hvis Behovet ikke vedvarende holder sig paa samme Højde, og jeg vil i den Forbindelse udtale et oprigtigt Ønske om, at den højtærede Finansminister snart maa faa Brug for denne Bestemmelse.

Vi er fra Partiet Venstres Side enige med den højtærede Minister i, og vi tror, at det ikke vil være heldigt at gaa højere med den direkte Beskatning end her er foreslaaet, alt sammenlignet med andre Skatter, og vi mener derfor, at for saa vidt Staten vedvarende skal have andre Indkomster, maa disse udskrives ad mere indirekte Vej, ud-